

بررسی فقهی و اخلاقی همسررداری در فقه امامیه

زینب فریفته^{۱*}، دکتر حمید رضانیا^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آزاد زاهدان، (zinabfarifte@gmail.com)

۲- استادیار و عضو هیئت علمی جامعه المصطفی العالمیه، (rezania110@gmail.com)

چکیده

گرایش و تمایل اولیه‌ای که زن و مرد نسبت به یکدیگر دارند، یک هدیه الهی است که در ایجاد کانون گرم خانواده ضروری و حیاتی می‌باشد اما پس از تشکیل خانواده، قطعاً پایداری و تداوم آن در گرو رعایت اصول همسررداری است که از اهمیت زیادی نیز برخوردار است با توجه به اهمیت موضوع خانواده این تحقیق به بررسی فقهی و اخلاقی همسررداری از منظر فقه امامیه می‌پردازد در این تحقیق با استفاده از روش توصیفی تحلیلی با منابع کتابخانه‌ای به تحقیق و تفحص در کتب و مقالات حقوق اسلامی و سایت‌های اینترنتی علمی فقهی پرداخته‌ایم و سپس با تجزیه و تحلیل مطالب تحقیق را بررسی نمودیم. و نتایج به دست آمده در این تحقیق بیان می‌کند در تعامل رفتاری همسران، مجموعه‌ای از رفتارهای اختصاصی، مشترک، مشابه یا متفاوت زن و شوهر و برگرفته از دین مقدس اسلام است. این مجموعه، سبب افزایش مهر و محبت میان زوجین، تحکیم و گرمی کانون خانواده بوده و در نهایت، موجب تعالی و رشد، پایداری و تداوم زندگی مشترک می‌گردد. و از دیدگاه پیامبر (ص)، حضرت علی (ع) و حضرت زهرا (س) اخلاق و ایمان نقش ستون فقرات زندگی مشترک را ایفا می‌کند و مسائل مادی نقش ابزار و وسیله جنبی و کمکی را در زندگی برعهده دارد. بنابراین روابط سالم و متعادل بین مرد و زن، خمیر مایه عشق به زندگی است و سبب تقویت کارکردهای خانواده در حیطه‌های ارضای نیازهای عاطفی، تداوم نسل انسانی و پرورش و اجتماعی کردن فرزندان می‌شود.

واژه‌های کلیدی: زن، مرد، فرزند، حقوق متقابل، فقه امامیه، همسررداری